

**Jan Malý, Arthur Bretaňský a jeho nároky na anglický trůn, diplomová práce FF UK
v Praze, Praha 2015, 87 stran, 4 strany příloh**

Posudek vedoucího práce

Pan Malý si jako téma své diplomové práce zvolil zajímavý okamžik z dlouhého anglo-francouzského soupeření ve 12. století, a to otázku potencionálního nároku syna třetího z potomků anglického krále Jindřicha II., bretaňského vévody Geofffreye, na anglický trůn. Protože soupeřem (či soupeři) mladého Arthura byl Richard Lví Srdce, ale zejména Jan Bezzemek, jde z metodologického hlediska o klasický nástupnický konflikt mezi strýcem a synovcem, který velmi dobře známe z raného středověku a který, což je do jisté míry pozoruhodné, nedokázaly tehdejší právní zvyklosti ani zákoníky jednoznačně řešit. Z obecného hlediska jde tak patrně o charakteristický problém ustavujících se monarchií, kdy spor mezi (quasi)seniorátním a primogeniturním systémem předávání moci lze mít za jeden ze znaků stabilizace moci i *stirps regia*.

Předkladatel této studie tak sáhl k poměrně složitému úkolu, který vyžadoval zejména pozorné studium dobové narativní produkce i pramenů úřední povahy, protože k problému, tak jak si ho definoval, neexistuje žádná ucelená produkce, z níž by bylo možné extrahovat předběžnou hypotézu, a jak už bylo řečeno, neexistoval ani jednotný dobový úzus. Bylo tedy nutné analyzovat zejména dobové názory a postoje, které ovšem nevycházely z nějakých obecných právních představ a systémů, nýbrž byly jednotlivými pisateli formulovány v souvislosti s probíhajícím děním a ve vztahu k jejich osobním, často i zjištěně podmíněným postojům a sympatiím/antipatiím.

Kolega Malý rozdělil práci, kromě úvodních a závěrečných partií, do tří chronologicky vymezených kapitol, v nichž analyzoval okolnosti nástupu Plantagenetů na anglický trůn, což bylo jistě potřebné z hlediska vytváření precedentu. Dále se zabýval Arthurovou pozicí jakožto bretaňského dědice a potencionálního anglického nástupce a konečně jeho zápasem s Janem Bezzemkem až do vévodovy tragické smrti.

K práci samotné nemám žádné zásadní výhrady. Heuristika byla provedena velmi pečlivě, což se odráží na vysoké úrovni Úvodu práce, formulování teze díla a metody zpracování. Pochválit se pana Malého rovněž sluší za řemeslné zpracování díla. Diplomant prokázal schopnost analytické, kritické práce s prameny i samostatné, originální interpretace. Ocenit bych chtěl zejména jeho pochopení stavu látky a problému: formulované závěry jsou totiž výsledkem citlivé kombinace výkladu pramenů a jejich zasazení do dobové situace, v níž

vznikaly. Máme tak před sebou hodnověrné dílo, které lze považovat za solidní příspěvek jak k dějinám plantagenetské monarchie, tak otázce předávání moci při utváření státu. Doporučuji ho proto k úspěšné obhajobě a navrhuji ho klasifikovat známkou

v ý b o r n ě

Doc. PhDr. Václav Drška, Ph.D.

V Kolíně 6. června 2015